

ת"פ 44355/11/14 - מדינת ישראל נגד דוד מאיר אוחיון - קבוע ל- 8.9.15, מאור דהן

בית משפט השלום ברחובות

13 אפריל 2015

ת"פ 44355-11-14 מדינת ישראל נ' אוחיון ואח'

בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. דוד מאיר אוחיון - קבוע ל- 8.9.15
2. מאור דהן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

הנאשם 2 הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם 2 עו"ד שי גבאי בשמו של עו"ד ערן ראו מהסנגוריה הציבורית

גזר דין - הנאשם 2

מבוא

1. בהכרעת דיני מיום 4.3.15, שניתנה לאחר הליך הוכחות, הרשעתי את הנאשמים בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים בצוותא, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין") יחד עם סעיף 25 וסעיף 29(א) לחוק העונשין.
2. בהכרעת הדין קבעתי, כי ביום 17.11.14, בשעה 11:25 או בסמוך לכך, ניסו הנאשמים להתפרץ לבית בו התגוררה המתלוננת, במשך 48, במושב בית חלקיה. הנאשמים נכנסו לחצר הבית שהיא מגודרת, כאשר הנאשם מס' 2 ניסה לפתוח את דלת הכניסה באמצעות הקודן, ואילו נאשם מס' 1 ניסה לפתוח את החלון.
3. דחיתי את גזר דינו של הנאשם מס' 1 למועד אחר ולהלן גזר דינו של הנאשם מס' 2, מאור דהן (להלן - "הנאשם").

טענות הצדדים

4. בא כוח התביעה טען שכתוצאה מביצוע העבירה נפגע הערך החברתי של הגנה על שלום הציבור וקניינו, תחושת בטחון הציבור והגנה על פרטיות אזרחי ותושבי המדינה.
5. עוד טען בא כוח התביעה, כי יש למגר עבירות רכוש באמצעות ענישה מרתיעה של מאסר בפועל לתקופה ממושכת. לטענתו, קיימת חומרה יתרה בעבירות רכוש לא רק בשל הנזקים הישירים לקורבנות העבירה אלא גם בהשלכות הכלכליות ביחס לציבור בכללותו.
6. בא כוח התביעה ציין את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשמים ביצעו את עבירת ניסיון ההתפרצות בצוותא חדא; אלמלא היו הנאשמים נתפסים, העבירה היתה מושלמת.
7. לטענת בא כוח התביעה, מתחם העונש ההולם את העבירה אותה ביצע הנאשם נע בין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
8. עוד הוסיף ופירט את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם ביצע את העבירה נשוא התיק דנן כאשר הוא ממתין לתחילת ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים שהטיל עליו בית משפט השלום בת"פ (ק"ג) 45099-01-14, בגזר דינו מיום 14.9.14.
9. בא כוח התביעה טען, כי אין לסטות ממתחם הענישה לקולה, משום שלפי פסיקת בית המשפט העליון יש לבכר את שיקול ההלימה שבין חומרת המעשה לבין העונש שיוטל, על פני שיקול השיקום.
10. מכאן עתר בא כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
11. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לפי מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של ניסיון התפרצות בלבד. מכאן כי מתחם העונש שלו עתר בא כוח התביעה בשגגה יסודו.
12. עוד טען כי יש לקחת את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם ביצע את העבירה מתוך מצוקה; הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני משום שניסיון ההתפרצות לא צלח, ולא נגרם כל נזק למתלוננת; גם לא נעשה שימוש בכלי פריצה או באמצעים מתוחכמים בניסיון הפריצה.
13. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.
14. בא כוח הנאשם פירט את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם מרצה מאסר ראשון בחייו לתקופה של 30 חודשים, לאחר שצירף מספר תיקים ונטל אחריות למעשיו; הנאשם היה נתון במעצר זמן רב ומטעם זה טרם השתלב בהליך שיקומי כלשהו בבית הסוהר; הנאשם בחור צעיר, נשוי ויש לו ילדים.

15. לאור האמור, ביקש בא כוח הנאשם, כי בית המשפט יתחשב בנאשם ויטיל עונש ברף הנמוך של המתחם ובחופף לתקופת המאסר אותה מרצה הנאשם. לדבריו, אם התיק דנן היה מצורף, גם הוא, לתיקים בהם הורשע הנאשם, לא היה מוטל על הנאשם עונש שונה באופן משמעותי מזה שהוטל עליו.

16. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער ומעוניין בשיקום.

דין והכרעה

17. נפתח בקביעת מתחם העונש ההולם. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

18. מביצועה של עבירת רכוש בה הורשע הנאשם נפגע הערך החברתי של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט.

19. הנאשם ניסה להתפרץ בצוואת חדא עם אחר לבית מגורים. גם אם לא גרם כל נזק, הנאשם פגע בשלוות חייהם ובטחונם של בעלי הבית, ושל הציבור בכללותו. נסיון ההתפרצות לא צלח רק בשל הגעתה של בעלת הבית למקום.

20. ניתן ללמוד על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה בה הורשע הנאשם מהפסיקה שלהלן:

א. ברע"פ 5518/11 **טרגאן נ' מדינת ישראל** (26.7.11) - הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים בצוואת חדא. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. בית המשפט העליון דחה בקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם;

ב. בעפ"ג (י-ם) 61965-12-14 **פכר נ' מדינת ישראל** (15.2.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים ושהיה בישראל שלא כדין. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים והפעיל מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

ג. בעפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנון** (7.7.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים והפעיל מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים במצטבר;

ד. בעפ"ג (י-ם) 49616-03-11 **אלמחתסב נ' מדינת ישראל** (9.5.11) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

ה. בת"פ (ב"ש) 32397-10-12 **מדינת ישראל נ' סרוסי** (31.12.14) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של התפרצות, בעבירה של נסיון התפרצות למקום מגורים ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את עבירת נסיון ההתפרצות נע בין מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. לאור שיקומו של הנאשם לא הוטל עליו מאסר בפועל.

ו. בת"פ (ק"ג) 16765-02-12 **מדינת ישראל נ' איפרגן** (6.10.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נסיון התפרצות למקום מגורים. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים.

21. כאן המקום להעיר, כי עיקר הפסיקה שהגיש בא כוח התביעה עניינה בעבירה מושלמת של התפרצות והיא ממילא אינה רלוונטית למתחם של נסיון התפרצות.

22. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): לעבירה קדם תכנון מוקדם, כפי שעולה מהחבירה לנאשם מס' 1; הנאשם ביצע את העבירה בצוותא חדא; העבירה בוצעה לאור יום וללא כלי פריצה; הנאשם אמנם לא גרם לנזק לרכוש, אולם הוא פגע בשלוות חייהם ובתחושת הבטחון של בעלי הבית; נסיון ההתפרצות לא צלח רק בשל הגעת בעלת הבית למקום.

23. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונשהולם את העבירה בה הורשע הנאשם נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

24. **באשר לעונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40יא לחוק העונשין): לחובתו של הנאשם יש לציין את עברו הפלילי, אשר אמנם כולל הרשעה אחת בלבד אולם בעבירות רכוש רבות. חומרה יתרה יש לזקוף לכך שהנאשם ביצע את העבירה לאחר שנגזר דינו וכאשר הוא ממתין לריצוי מאסרו. המדובר בניצול ציני של תקופת ההיערכות למאסר שנתן לו בית המשפט ופגיעה קשה באמונו של בית המשפט. בנסיבות אלו, גם אינני מוצאת מקום להיעתר לבקשת בא כוח הנאשם, לחפיפת תקופת המאסר שייגזר עליו; לזכותו של הנאשם ציין בא כוח הנאשם את גילו הצעיר ואת היותו נשוי ואב לילדים. אולם, אין מדובר בנסיבות ייחודיות שיש בהן כדי להביא להקלה של ממש בתוך המתחם. יתר על כן, גם רצונו של הנאשם להשתלב בהליך שיקום בבית הסוהר, אינו יכול להיזקף לזכותו, כאשר טרם החל בתהליך.

25. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס לאור תקופת המאסר הממושכת שבה הוא נתון, אשר תצטבר לתקופת המאסר שאגזור עליו. עם זאת, סבורה אני כי מן הראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת, וזאת משום שפגע בבטחונו ובשלוות נפשה, ובפרט כאשר תפסה אותו במעשהו ומנעה ממנו להשלים את העבירה.

סוף דבר

26. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, אשר ירוצה במצטבר למאסר שמרצה הנאשם, וזאת בניכוי ימי מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. הנאשם ישלם למתלוננת, שהיא עדת תביעה מס' 1, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.5.15 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה, 13/04/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת שיהא בידי לנקוב את ימי המעצר המדויקים שבהם היה הנאשם נתון, יגישו ב"כ הצדדים הודעה מוסכמת תוך 7 ימים בדבר תקופת המעצר.

**ניתנה והודעה היום כ"ד ניסן תשע"ה,
13/04/2015 במעמד הנוכחים.
אפרת פינק , שופטת**

הוקלדעלידיפהמדהלה